

»gospodična« hčerka. Mati jo zavije na trg, hči pa v modno trgovino. Kdo bi hodil s starko prodajati črešnje, ko je vendar tako prijetno tipati svilo in sipati denar! Le »nobel« bodimo! Grem dalje. Vračajo se s sejma. Edino kravico je peljal na prodaj, da bi obul, oblekel in nasitil lačne otroke in lučne upnike. Pa ni prodal, ker ni mogel skoraj zastopati edine živali. Otožen hodi po cesti in začuden poslušava vpitje, ki prihaja iz bližnje gostilne. Tam pijejo liter za literom in vino teče po mizi. Kaj zato! Naj stradajo žena in otroci. Naj gre vse v »maloro«, pijan je treba biti! Hripava, razkričana pesem doni iz zakajene sobe in kletvina se meša med njo. Pač res: piti in kleti pa znanjo nekateri, v tem so lahko celemu svetu v »zgodbi«! Kar se godi v mestu, se ponavlja nedeljo za nedeljo po deželi. Kaj zato, če propade kme-

tija in rubežen odnese hišo — gostilničar ne sme propasti, njegov kup mora rasti!

To so prizori, ki jih gledam skoro dan za dnem. V nedeljo je treba seveda še več priboljška. Takrat se zgrne mladina iz okolice okrog vrat, ob katerih više slike, polne nagih figur. Nad vhodom brni zvonec. Kino. Pa gredo skozi vrata par za parom in se vračajo s satanskim nasmehom in podlim namigovanjem. Kaj hočete, ljud mora živeti, četudi se proda poštenost!

Dovolj, še več kot dovolj! Samo nekaj prizorov sem opisal, najbolj žalostne pa zamolčim, ker jih količkaj poštenei človek gnusi.

Jaz pravim, da je nekaj gnilega nad našim rodом in da je treba to gnilobo ozdraviti, čeprav s težko operacijo.

Stariši, posebno vi, slovenski očete, kaj pa vi pravite?

DNEVNE VESTI.

Duhovniške vesti.

Vlč. g. France Hliš, župnik na Bukovem bo obenem upravljal Grahovo, vlč. g. Ivan Leben, kurat na Libušnjem bo upravljal Kamno, vlč. g. Alojzij Lojk, župni upravitelj v Jagerščah gre kot župni upravitelj v Nemški Rut, župniško Jageršče bo upravljal vlč. g. Jože Ivančič, župnik v Šebreljah.

Opomin.

Tajništvo K. D. Z. in Političnega društva »Edinosti« opozarja stranke, da morajo dovoljno frankirati svoja pisma. Tajništvo je moralo že šestkrat plačati poštni upravi kazen, ker so bila pisma pre malo frankirana. Za naprej bo tajništvo vsako pismo zavrnilo, ki ne bo dovoljno frankirano. To storimo neradi, a nemarnosti nekaterih strank ne bomo popirali.

Tajništvo.

• Priloge k dopolnilnemu dohodninskemu davku.

1. Mnoge stranke se motijo pri pomnoževanju obdačljivega dohodka (katastralnega iznosa) pri zemljiškem davku. Vzorci predpisujejo, da se mora katastralni iznos pomnožiti štirikratno. Odlok, ki je izšel, ko so bili vzorci za prijave že dotiskani, pa določuje, da se mora katastralni iznos pomnožiti samo trikratno.

2. Dopolnilni doh. davk bodo za leto prizadeti davkoplačevalci plačali samo polovično in sicer v obrokih 10. avg., 10. oktobra in 10. decembra.

3. Nameščencem, ki so podvrženi dopolnilnemu doh. davku, bodo pristojni uradi pričeli odtrgovati tozadevne davčne zneske od 1. julija 1925. dalje.

Tajništvo K. D. Z. v Gorici.

Pod bremenom časti.

Polboga Gabrijele d'Annunzia bodo imenovali za senatorja. Dali mu bodo tudi najvišje odlikovanje: ovratnico Annunziata. Dosedaj ima že toliko naslovov, da bi mu bila vsaka vizitka prekratka.

Upravi državnih železnic!

Na progi Gorica - Podbrdo železniška uprava zelo slabo skrbi za primerno udobnost potnikov. Včasih je število potnikov res bolj pičlo in so vozovi zlasti v zadnjem delu proge redko zasedeni, včasih pa je do Kanala ali Sv. Lucije tak dren in stiskanje, da je naravnost mučno. Zlasti kadar so v Gorici tržni dnevi, je pri zjutranjem vlaku tak naval na vlak, da se potniki komaj zbašejo v vagon. Od Avč proti Gorici navadno ne dobi nihče več sedeža in mora na desetine in stotine ljudi v gneči stati. Ali bi železniška uprava vsaj v takih dneh ne priklopila vlaku lahko še en voz in tako vsaj deloma olajšala potovanje? To je njena dolžnost, zato to tudi odločno zahtevamo. Saj vendar niso potniki radi železnice tu, temveč železnica radi potnikov. Železniška uprava, zgani se!

Kako nastane nova postava?

Italijanski senat je moral pred kratkim rešiti težko nalogo. Predlagan je bil za senatorja fašist in bivši vladni namestnik v afriških kolonijah Devecchi. Senat ga pa ni hotel sprejeti med se. Pa so si pomagali, zvite buče. Skovali so nov zakon po katerem so vladni namestniki ali guvernerji v isti stopnji kot kraljevi poslani. In kot taki imajo potrebno kva-

lifikacijo za senatorje. Kar še ni, se lahko vse naredi.

Niso se streznili.

Zadnjič smo poročali, da bodo najbrže bolgarske atentatorje pomilostili, ker si niso menda popolnoma na jasnejm glede njih krivde. Zadnje vesti iz Sofije pa trde, da so jih obesili v sredo zjutraj ob 8. uri. Razen teh so pa med tem še nekaj drugih oseb polovili, da jih obsodijo in usmrte. Cankov se še koplje v krvi.

Obiski.

Pred dnevi je ministrski predsednik Mussolini skrivnostno zginil iz Rima. Javnost je ugibala sem in tja, kam naj bi šel. Končno je pa le prišla brzovjavka od Gardskega jezera, da je Mussolini prišel na obiske k D'Annunziju v njegovo vilo. Zdaj je pa nastala nova uganke za vse liste, kaj naj pomeni ta obisk. Nekateri so mnenja, da hoče Mussolini pridobiti D'Annunzija za se, ker je ta kot bivši bojevnik z nastopom fašizma proti bojevniški organizaciji zelo malo zadovoljen. Glavni snoparski listi pišejo z debelimi črkami, da sta se oba voditelja nove Italije objela in poljubila.

Velik sprejem.

Dne 7. junija se bo obhajala 25letnica kraljevega vladanja. Ta dan bo sta kralj in kraljica sprejela v slovesni avdijenci nad 20.000 ljudi, ki bodo zastopali najrazličnejše organizacije iz vseh delov države.

Od vzvišenega do smejnega.

L. 1917. je italijanska mornarica na hraber način potopila avstrijsko križarko »Wien«, ki je imela nalogo, da brani tržaško pristanišče. Prejšnji teden so začeli to potopljeno ladjo dvigati, da jo postavijo v večem spomin italijanske hrabrosti v narodni muzej. Komaj so dvignili nekatere ladjine dele iz bron in med, že je skočil zraven carinski uradnik in pokazal plačilni nalog za 2500 lir, če hočejo dele razbite ladje spraviti naprej. Točno poslovanje je kajpak lepa čednost vseh uradov.

Kdo je pravi delavski zastopnik?

Na delovni konferenci v Ženevi so odposlanci nekaterih držav ostro nastopili proti overovljenju pooblastila ital. posl. Rossonija, ki zastopa fašistovske delavske sindikate. Utemeljevali so svoj nastop s tem, da so dejali: »Pravi delavski zastopnik je le tisti, ki ni izvoljen pod nikakim pritiskom, ampak uživa polno zaupanje vseh delavskih slojev.«

Proti Nemcem.

»Gazzetta Ufficiale« od 25. maja t. l. št. 120 prinaša kr. odlok od 16. aprila 1925. št. 667, ki izroča vso oblast glede imenovanja občinskih tajnikov na Tridentinskem prefekturi. S tem odlokom je uničena tudi najmanjša

avtonomija nemških občin. Za tajnike določa novi odlok precej mastne plače na račun občin in še posebno nagrado na račun državne blagajne. Kdo jih bo deležen?

Nova vrsta miličnikov.

Vlada misli ustanoviti še eno vrsto fašistovske prostovoljne milice. Ta bo pridružena poštam. Miličnike bodo tudi izučili v vseh poštnih in brzovjavniških poslih, da bodo lahko takoj nastopili, če bi uradništvo stavkalo.

Nasilje ne rodi trajnih uspehov.

Glavni tajnik fašistovske stranke Farinacci je izdal ukaz, ki svobodoljubni in kulturni Italiji ne dela časti pred ostalim svetom. Določil in ukazal je, da pokrajinski fašistovski odbori ne smejo več sprejemati v svoje vrste državnih nastavljenecov, ki dosedaj še niso vpisani v fašistovski stranko. Oni, ki že imajo izkaznico, jo lahko obdrže. Po domače povedano: Farinacci grozi uradništvu z bičem. Drži se srednjeveškega nemškega načela: »Willst du nicht mein Eruder sein, so schlag ich dir den Schädel ein! (Če nočeš biti moj prijatelj, ti razbijem glavo!)« Oni uradniki, ki dosedaj niso hoteli kloniti pred nasilnim strankarstvom, naj bi bili na ta način zaznamovani in obsojeni. Po vseh dosedanjih izkustvih bi morala fašistovska stranka pa menda že vedeti, da z grožnjami pridobljeni »prijatelji« nikoli niso zanesljivi, temveč najnevarnejši nasprotniki. Zasljepljenost in zaletelost sta zelo slabi politični lastnosti.

Slovinci v Rimu.

V torek 26. t. m. popoldne so se odpeljali slovenski romarji iz Ljubljanske in lavantinske škofije v Rim. Zvečer so dospeli iz Ljubljane v Trst, od koder so ponoči nadaljevali svojo pot proti večnemu mestu. Vseh romarjev je okrog 650. Z njimi sta ljubljanski škof dr. Jeglič in lavantinski dr. Karlin ter razni drugi odličnjaki kot posl. dr. Hohnjec, vseučiliški prof. dr. Slavič in drugi. Svojim slovenskim bratom želimo srečno pot!

Časopisna zapora.

Na Češkem je vlada sklenila, da prepove prodajati kar kakih sto inozemskih časopisov po državi. Baje so vsi ti pisali v protu državnemu smislu. Potemtakem imajo pa Čehi dosti sovražnikov.

Preveč jezikov.

Na delovni konferenci ki zboruje te dni v Ženevi, je prišlo do spora, v kakšnih jezikih naj se vodijo razprave. Nemci, ki imajo načelstvo v treh važnih pododsekih, so zahtevali, da bodi nemščina enakopravna francosčini. Tedaj pa planejo po koncu ponosni Španci in hočejo, naj se pa tudi v njih jeziku razpravlja. Če bodo

Justitia fundamentum regnorum.

Ta napis, ki pove globoko resnico, da se država razsujе, če ni več pravičnost merilo vsega njenega javnega življenja, je blestel na Dunaju nad vhodom v neko vladno palačo. Te besede, ki jih ni napisal brezuravni Macchiaveli, ampak, ki so pogonale same od sebe, ker je tok človeške zgodovine tak, nam prihajajo le prevečkrat na misel, ko razmišljamo o svoji usodi. Koliko kolon naših časnikov smo že napolnili s stavki, ki jih ni pisalo mrtvo jekleno pero, bili so porojeni v naših srcih, nam jih je izgoltala naša jedka bol.

Ker priznavamo zgodovinska dejstva, zato smo se takoj z vsem razumevanjem vživeli v nove poveljne razmere. Odrajtovali smo prej krivne in denarne davke eni državi, danes jih lojalno kot pravi državljani in kot resnični kristjani odrajtujemo drugi. Nikdar se še ni slovenski rod, ki živi na grudi od Triglava do jadranskih čeri, odrekel te svoje državljanske dolžnosti. Le eno je zahteval v imenu pravičnosti in človečanstva: sprejeli smo dolžnosti, dajte nam tudi postavnih pravic.

Naše ljudstvo je zahtevalo po svo-

jih zastopnikih, naj mu puste njegove šege in navade, jezik in kulturo, naj mu omogočijo gospodarsko življenje in naj vpoštevajo, da je država dolžna se ozirati na želje in potrebe nad pol milijona Slovanov, italijanskih državljanov. To in nič več smo zahtevali, ker nas tako učita pravo in zgodovina, da je to naša pravica, še več, naša dolžnost.

Te dolžnosti nas uče sami rodoljubni Italijani. V četrtek zvečer se je vršilo v goriškem italijanskem Alojzijevišču veliko slavje. Blagoslovili so neko zastavo. Pri tej priliki je prvi goriški mestni dostojanstvenik ob navzočnosti številnih drugih visokih oseb in velike množice takole vzvišeno govoril: »Ta plemeniti Italijan«, mislil je na predstojnika zavoda, kjer se je slovesnost obhajala, »nas ni učil, ko smo ječali pod tujim jarmom, naj vpijemo na glas in po ulicah »Evviva Italia!«, ne, on je milo dejal: »otroci, ne vpijte po trgih in ulicah; to nas ne reši; pravim vam le, učite se ljubiti svoj materni jezik, vcepite si v mlada srca italijanske šege in navade, gorite v ljubezni do svojih ljudi, ki se zvišajo pod tujčevim bičem. To ste dolžni radi Boga, ki je dal zapoved, naj

ljubimo svoj narod!« Tako govori Italijan v imenu Boga. Mar smo mi Slovenci odvezani od te svete postave? Nam mar ne narekuje ta iste ljubezni do vsega, kar je naše? In če nam, potem pač zahteva pravičnost, da se smemo boriti za svoje pravice, da smemo dokazovati pred vsem svetom na ves glas, da biva mo tukaj.

A zgodilo se je, da nas hočejo uradno zatajiti. Češ, malo jih je, krdelce surovih ljudi brez kulture, ki morajo pač biti zadovoljni in veseli, če jih odnavadimo, kar je njim lastno in razglasimo, da niso, kar so.

Uradna statistika je objavila, da je v mejah kraljevine Italije, oziroma v Juljski krajini le 258.944 Slovencev in 92.800 Hrvatov. Vsi ostali, to je 530.130, pa so Italijani. Dolej je ves svet računal, tudi mi sami smo bili tako naivni, da je na Primorskem preko pol milijona Slovanov. Tolikšno število Slovencev, kot je navajajo uradni sezname za celo Primorsko je živelo samo na tleh bivše Goriško-Gradišanske. To so dognala avstrijska oblastva, ki niso bila prijazna. Niti nas niso štela po mater-

nem jeziku, ampak so jemala v poštev le občevalni jezik (Umgangssprache). Kaj je občevalni jezik so oblastva sama priznala n. pr. pri gluhonemih. Te so vpisala kar kratkoma k tisti narodnosti, med katero so bivali. Način štetja po »občevalnem« jeziku je tu kar odnehal. Isto se menda godi danes. Sezname govore o i parlanti italiano, sloveno... ne pa o maternem jeziku posameznika. Na tak način bi lahko šteli n. pr. don Perosija, slavnega skladatelja, ki se je učil slovenščino, kar za Slovenca. Tak način privede do nesmisli. Potem radi priznamo, da je »i parlanti italiano«, kot stoji tudi v »Piccolu«, čez pol milijona; mi si upamo trditi, da jih je celo več!

Naj navedemo, kar se bere v učnih knjigah dunajske geografske akademije. V 58. zvezku je pisano, da je pri sestavi seznamov po občevalnem — kamoli po »i parlanti« metodi — jeziku odprta prosta pot samovolji uradništva in oblastev. Nacionalistične težnje popisovalca se sploh ne morejo tukaj brzdati. Zato imajo vse take statistike silno malo znanstvene vrednosti; še manj pa se sme njih izsledke razkričati v mednarodni svet kot pravičnega in na njih

vsem ugodili, bo v Ženevi prava bilionska godlja.

Potniški listi.

Jugoslovanski vizum stane od 28. maja dalje za eno pot 26.50 lir, za večkrat skupaj pa 53 lir.

Slavnost v postojnski jami.

Na binkoštno nedeljo bo tudi letos kakor vsako leto v postojnski jami velika podzemeljska slavnost s simfoničnim koncertom. Poročali smo že, da bo vozilo ta dan v Postojno več posebnih vlakov, pri katerih bo voznina znižana za 40%. Posebni vlak iz Vidma bo odhajal ob 6. uri zjutraj preko Gorice, Tržiča in Nabrežine. Iz Gorice bo odšel ob 7.01 uri, iz Tržiča ob 7.53, iz Nabrežine ob 8.45. V Postojno bo prispel ob 10.50. Ta vlak odhaja iz Postojne ob 17.40, privozi v Gorico ob 20.32 in v Videm ob 21.40. Dva posebna vlaka vozita iz Trsta: prvi ob 7.35, drugi ob 13. uri. V Postojno privozita ob 10.30, odnosno ob 15.40 uri. Vračata se združena ob 19.55. Iz Reke vozi posebni vlak ob 8.40, gre skozi Št. Peter na Krašu ob 10.58 in prispe v Postojno ob 11.20. Vrača se ob 18.45 na Reko, kamor dospe ob 20.55. Peti posebni vlak vozi iz Benetk, odkoder odhaja ob 7.05 in pride čez Tržič in Nabrežino ob 13. uri v Postojno. Odhaja nazaj v Benetke ob 8.25. Za 40% znižana voznina pa ne velja samo za posebne vlake, temveč tudi za vse redne vlake, ki vozijo iz omenjenih mest v Postojno. Vozni listki veljajo pet dni, od dneva ko so bili izstavljeni.

Junaški raziskovalec.

Znani raziskovalec ledenih poljan na severnem in južnem tečaju Norvežan Amundsen, se je letos pripravil, da odkrije s pomočjo letal severni tečaj. Vsi znanstveni krogi in razne vlade so junškega moža in njegove spremljevalce, ki se bore z naravo opremili z vsem potrebnim za ekspedicijo. Z ladjami so pluli kolikor so mogli daleč proti severu. Potem sta se pa ladji ustavili in Amundsen je s par tovariši odletel z zrakoplovi na tečaj. Zdaj pa že ni peti dan nobene vesti o tej četi hrabrih mož. Ves učeni svet je v strahu, da je tudi to pot zahtevala severna narava žrtve od slabotnega človeka, ki hoče odkriti njene tajne.

Škipetarska država.

V Albaniji so se zopet začeli streljati in pobijati. Zdaj hočejo vreči Ahmed bega Zogu. Pregnanci in pristajši prejšnjega gospodarja Fan Noli se zopet vračajo v domovino in sestavljajo vstaške tolpe. Albanija je sestavljena vstaške tolpe. Albanija je pač res ne samo po prebivalcih, ampak po vsem svojem duhu divjaška. Vsaka dva meseca si menjajo vlado, če ne zlepa pa zgrda.

podlagi usmeriti državno politiko napram narodnim manjšinam.

Ker bi predaleč zašli, če bi hoteli navajati še druga znanstvena dejstva glede ljudskih štetij, se omejimo na kratko le na eno. Jezikovna meja med dvema narodnostima je gotovo dobra opora na katero smemo zanesljivo opreti svoja razmotrivanja o številu narodnosti kake dežele. Vzemimo slovensko - italijansko jezikovno mejo na zapadu. Že dolga desetletja se vleče ta meja med temi občinami:

- Devin — Tržič
- Doberdob — Ronki
- Opatjeselo — Zagrad
- Sovodnje — Fara
- Podgora — Ločnik
- Št. Florjan — Ločnik
- Kojsko — Kopriva
- Medana — Krmin
- Biljana — Dolenje
- Kožbana — Dolenje.

Občine na levi so z 90% prebivalstva slovenske, občine na desni prav tako z 90% italijanske. Izjemi sta le Dolenje v prid Slovincem, Devin v prid Italijanom. Ta meja se razteza od morja pa do tolminskih hribov,

Le naprej, dokler je še vetra kej...

V Florenci so v torek ponoči »neznanci« zažgali 14 stojnic, kjer prodajajo časnike in so vdrlji v prodajalno nekega komunista, ki je prodajal časnike. Fašistovsko vodstvo je izdalo proglas, kjer obsoja vsa taka nasilja. — V Padovi so napadli in razrušili, kakor poroča »Piccolo«, sedež liberalne stranke. Odnegli so tudi zastavo. O napadu na uradništvo katoliškega lista smo že pisali.

Mestne novice.

* **Nov zavod.** V Gorici se je ustanovil nov zavod za pospeševanje obrti. Za vzdrževanje tega zavoda bodo prispevali: ministrstvo za narodno gospodarstvo lir 40.000 na leto; furlanska deželna uprava lir 9.000; goriško mesto lir 5.000 in trgovska goriška zbornica lir 1.000 na leto. Ravnatelj pa plačevalo tudi imenovano ministrstvo, za prostore in luč bo pa skrbel trgovska zbornica. Ko bi zavod tudi nam koristil?!

* **Kriza v občinskem svetu.** V našem goriškem občinskem svetu že več mesecev ni vse tako kot bi moralo biti. Dolgo časa se je skušalo neprijetno stanje prikriti in zamolčati, toda končno je javnost le zvedela, da viadajo med občinskimi možmi ostri spori. Pred časom je zato občinski odbor odstopil in so prišli na vodstvo občine drugi možje. Računalo se je, da je s tem kriza poravnana. Toda pod pepelom je tlelo dalje in zopet so se širile različne govorice, ki so pričale, da obstojajo še vedno nespozumljenja. Glasen izraz so dobili ti spori z ostavko občinskega odbornika drja D'Osvolda, katero je podal v eni zadnjih sej občinskega odbora. Za vzrok ostavke je navedel dr. D'Osvoldo dejstvo, da je on — občinski odbornik — kot zdravnik bolniške blagajne odvisen od njegove izrednega komisarja, ki je ob enem občinski uradnik, kar nikakor ne gre skupaj. Občinski odbor je po daljšem razpravljanju sklenil, obrniti se na omenjenega izrednega komisarja bol. blagajne z zahtevo, naj odstopi kot komisar. Župan Bombig je pa zadevo zamečkal, tako posnemamo po italijanskih listih, ter spravil D'Osvoldovo ostavko pred občinski svet. Vsled tega seveda nova nevolja in še vedno nerešena kriza. Če trpe pri tem goriški meščani, kdo bi se zato menil! Saj so pohlevni!

* **Cene kruha.** V zadnji številki našega lista smo objavili opravičene pritožbe nekega meščana o krušnih cenah. Mestno županstvo je objavilo, da so se cene kruhu znižale, v resnici je pa ostalo pri starem. Iz vrst pekovskih mojstrov pa smo izvedeli sledeče: Takoj, ko so peki izvedeli za dotično naredbo, so se obrnili do

kjer prehaja med Rezijane. Isto mejo je že približno določil tudi zgodovinar in zemljepisec Czörnig, ki ni nikakor slikal Slovence v rožnatih barvah. Vojna tudi ni zasekala nikakih sprememb. O tem se lahko vsak sam prepriča, če prehodi to mejo od začetka do konca. Priznamo, da so se otokoma naselili Italijani za to mejo, a strnieno le niso naseljeni, razen če izvzamemo mesto Gorico. Torej, če bi bilo resnično število pol milijona pravih Italijanov, ne »i parlanti italiano«, na Primorskem, bi ta jezikovna meja morala teči kje od Triglavskega slemenca čez postojnsko Snežnik.

Ne bomo še dalje znanstveno razglabljali o uničevanju slovenske narodnosti na papirju. Povedati pa moramo te besede, sicer bi nam plemeniti Italijani sami, ki bi jih morali mi posnemati v pravi domovinski ljubezni, v obraz zabrusili, da ne zasluzimo boljše usode, ker smo suženjski rod, ki se ne zna braniti v svoji topoglavosti. Mi jim pa odgovarjamo: »Braniti se znamo, a naš štiti more in mora biti naša preteklost, naš meč pa pravica in upanje v pravičnost.«

mestnega županstva s prošnjo, naj jim isto preskrbi zaloge navadne krušne moke, potem so pripravljene tudi sami cene znižati. Nikakor pa ne morejo prodajati kruha iz moke št. 1 in finejše po znižani ceni, ko je v vseh drugih mestih ostalo pri starem, dokler se tudi cene moki ne znižajo. Zato je izdalo mestno županstvo nov odlok, kjer se določa, da ostanejo cene kruha iz fine bele moke po 2.40 lir kilogram. Navaden ljudski kruh pa se mora prodajati po 2 liri.

* **14. junija** bo vsak, ki želi slišati lepo, umetno petje, prihitel na koncert »Mladike« v Gorici. Kdor je slišal zadnje izvajanje tega zbora pod taktirko mladega zborovodje, gotovo tudi topot ne bo zamudil. Tu bo imel priliko slišati Vodopivčev »Noč na Adriji«, ki je bila v Jugoslaviji nagajena s prvo nagrado. Na sporedu so tudi težki, a globoki Kogoj, naša stara in ljuba znanca Adamič in Kumar in cela vrsta drugih skladateljev s svojimi najlepšimi umetninami. Pri tem koncertu se bodo tudi prvič peli solospevi nekega našega domačega skladatelja, ki še ni toliko znan v glasbenem svetu. Solist Bratuž, njegovih znanih vrlin nočemo ponovno poudarjati, bo gotovo iz njih izluščil najlepša zrna. Zbor bo pa, kakor nam pravijo, s svojim tihim delom in vztrajnostjo — zadnje dni se skušajo nekateri nebolgljenci v »pravem« umevanju plemenitega kulturnega tekmovanja vanj zaganjati z najvniimi stavki v dnevnem časopisu — dosegel gotovo tak uspeh kot pri svojem zadnjem nastopu.

* **Solkanski most.** Po neprestanem strahu, ki so ga vživali potniki, ko so se vozili čez zasilni železni most nad Sočo pri Solkanu, so vendar oblastva uvidela, da bo le treba poprave. Vojni železni most je bil baje narejen le za kaka štiri leta. Vlaki so pa čezenj vozili že menda šesto leto, tako da so se ljudje že resno bali. Zdaj pa kar mrgoli pridnih rok pri mostu. Zidali bodo prav takega kot je bil pred vojsko, s tistim drzno izpeljanim lokom, ki je bil znan širom sveta. Zanimivo je tudi, da ga gradi baš tisti inženir, ki je sezidal prvega. Kljub delu pa ni promet nič oviran.

* **Elektrarna ob Soči.** Mestni svet že skoraj pri vsaki seji razpravlja o elektrarni, ki jo namerja zgraditi Brunnerjeva tovarna bombaževin v Podgori. V sredo je prišlo do nekega predsporazuma, ki sta ga podpisala mestni svet in zastopstvo tovarn, da se bo zgradila elektrarna ob Soči pod Solkanom, kjer so bile nekoč Lenassijeve predpriprave za elektrarno.

* **Našli so se** na javni ulici trije zastavni listki za Mont. Hrani jih urad mestne policije. Kdor jih je izgubil, naj se obrne tja.

Listnica Kmetsko-delavske zveze in političnega društva »Eдинosti« v Gorici.

1. **F. A., Št. Vid:** Ob priliki zglasite se radi Vaše zadeve v tajništvu. Pismenega nasveta ne moremo dati, ker je Vaša zadeva zelo zamotana. Potrebujemo točne podatke, ki nam jih morete dati samo ustmeno.

2. **Č., Ukve:** Kako je uredil M. svojo vojnoodškodninsko zadevo? Ali je M. govoril z N. po našem odgovoru v »G. S.«?

3. **I. B. 93, Grivče Ajdovščina:** Ob priliki zglasite se v tajništvu.

4. **B. J., Lokavec, Ajdovščina:** Ob priliki zglasite se zaradi Vaše zadeve v tajništvu. Prinesite s seboj vse dokumente, ki jih hranite.

5. **J. K., Čezsoča 32:** Vprašanje je, koliko je tvrdka dvignila na Vaš račun predujma in pri katerem zavodu? Vi bi zamogli dvigniti le ostali znesek predujma, drugače bi pa morali nadaljevati obnovitveno delo z lastnimi sredstvi.

6. **P. F., Lazna, Čepovan:** Zglasite se ob priliki radi Vaše zadeve v tajništvu. Vašo zadevo je mogoče le ustmeno rešiti.

7. **M. J., Ajba:** Nimate pravice.

8. **K. M., Tribuša 77:** Ne morete zahtevati; pravico do pokojnine je imela Vaša pok. mati in ne Vi.

9. **I. P., Cerklje:** Odgovorite na sledeča vprašanja: 1. pri katerem polku ste služili? 2. kakšno bolezen imate, oziroma rano? 3. Vaše družinsko stanje? 4. ali ste že prejeli kakšno podporo? 5. sporočite nam tudi svoj natančen naslov.

10. **B. J., Straža Cerklje:** pošljite zavarovalno polico tajništvu v pregled.

11. **F. R., Zadlog:** Če morete doseči mirnim potom znižanje računa, je prav. S tožbo ne boste dosegli nobenega uspeha.

12. **N. S., Prestranek:** Poslanec Besednjak je sporočil tajništvu, da je že dvakrat posredoval v korist prizadetih delavcev na eraričnem posestvu. O uspehu Vas obvestimo.

13. **K. A., Štanjel:** a) Prizadeta stranka naj se osebno zglaš v tajništvu zaradi koncesije. Naj prinese s seboj tudi odloke podprefektore. b) Glede 7. ni tajništvo še prejelo odgovora.

15. **Pr. Fr., Gor. Novaki:** Pravico imate. Ali ste že vložila prošnjo? Drugače je bil rok za vlaganje prošnje do 31. decembra 1923.

Za smeh.

Pri zdravniku.

Bolnik: »No, kako je z mano?«
Zdravnik: »Upanje lahko imate. Devet slučajev od desetih te vrste konča s smrtjo. Toda vi ste pri meni ravno deseti, devet prejšnjih mi je pod nožem zdihnilo.«

Pri odvetniku.

»Veste kaj, prijatelj«, reče odvetnik stranki, »vaša zadeva je v očitnem nasprotstvu z zakoni.«
»Ja, saj za to sem pa k vam prišel«, odvrne ta.

V družini.

Oče pretepe nadbudnega sinčka. Da bi mu bolj vtisnil v spomin, čemu jih je dobil, ga vpraša: »Veš, zakaj sem te z leskovko?«
»Na, vidiš,« jeclja sinko, »najprej mi jih naložiš, potem pa ne veš zakaj.«

Književnost in umetnost.

Nenavaden izum.

Blizu Djakova na Hrvatskem je župnik Mihajlo Besermenji prišel na zelo izvirno misel. Izumil je glasbeni pisalni stroj. To bo največjega pomena za skladatelje, ki bodo lahko kar pri klavirju sedeli, stroj poleg njih bo pa z največjo natančnostjo beležil vse note in vsa glasbena znamenja. V Zagrebu baje že ustanavljajo družbo, ki bo ta izum vzela v zakup.

10 moških in mešanih zborov, uglasbil Peter Jereb. Samozaložba. Cena 4 lire in pol. Skladatelj nam je znan že iz predvojnne dobe; nalezli smo na njegove skladbe tudi v »Novih Akordih«. Zbirka vsebuje pet moških in pet mešanih zborov. Na prvi pogled bi uvrstili Jerebovo muziko v prvo dobo slov. romantike, kar tudi lahko storimo zlasti pri moških zborih, a skladatelj se poslužuje — sicer jako previdno — novih izraževalnih sredstev. Lepe in zanimive so melodične linije, katerim je podložen v vseh pesmih lep, svež tekst. Mešani zbori so mnogo boljši od moških ter so izpeljani bolj na široko in so jako prikladni za naše zборе katerim se bo gotovo priljubila vsaka pesem iz te zbirke. Oblike so zgrajene pravilno in široka izpeljava v mešanih zborih ne dolgočasi.

Emil Adamič: Šest pesmi za mešani zbor, izdal in založil Pevski oddelek Prosv. zveze, Gorica 1925. Med slov. skladatelji ima Adamič zlasti dobro in za naše zборе koristno lastnost, da zna biti zanimiv, pristrčen in lep, čeprav se poslužuje včasih jako skromnih glasbenih sredstev. Pričujejoče pesmi so zložene deloma na narodno besedilo in človek res ne